

Cennetin Kokusu

Şehid Şeyh Ebu Yahya el-Libi

30 Ara, 2017

<https://ilimvecihat.com>

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

En temiz ve en yüce övgüler Allah'a aittir. Salât ve selam O'nun Rasûlü'ne, âline ve ashabına olsun.

Bundan sonra;

Şehadetten ve şehidlerden söz etmek aslında hayattan ve dirilerden söz etmektir. Ancak bu hayat her ne kadar taliplerinin gözünde değerli ve süslü görünse de aslında kendisinden sıkılan ve bir müddet sonra bıkılan bir hayat gibi değildir. Ve bu dirilik Allah sevgisi nedir bilmeyen ve O'nu görmeyi özlemenin ne olduğunu idrak edemeyenlerin yaşamış olduğu dirilik değildir.

Bu sohbet temiz fitratların hoşuna giden, mü'min kalplerin kendisiyle ferahladığı bir sohbettir. Şehid, ruhu bedeninden çıkıp selam diyarında karar bulana kadar rızanın, hoşnutluğun ve rahatlığın kendisine eşlik ettiği bir yolculuktur. Melekler de her kapıdan onların yanına varıp, *"Sabrettiğinize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu (cennet) ne güzeldir!"* derler.

İnsanlar ölümden korktukları için hayata karşı hırslı olurlar. Şehid ise hayatı elde edebilmek için ölümü kovalar. Onlar sürekli şehadete kavuşacağı ve kazanacağı dakikaları arzular. Sırf bunun için akıl almaz tehlikelere gözünü kırpmadan dalar. Sonunda kolları iki yana düşmüş bir şekilde yerlere yığılır. Ve lisani hali şöyle söyler: *"Kâbe'nin Rabbine and olsun ki kazandım!"*

Çünkü o öyle bir ulvi bir dereceyi elde etti ki öyle her isteyen bu dereceyi elde edemez: *"Buna ancak sabredenler kavuşturulur; buna ancak (hayırdan) büyük nasibi olan kimse kavuşturulur."*

İşte bu şehadet menzilesidir! Şeref nişanesidir! Gururun lakabıdır! Geniş ve rahat bir hayata giriş yapmaktır! Ve Allah'tan bir müjdedir.

"Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir hâlde Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadır. Arkalarından gelecek ve henüz kendilerine katılmamış olan şehid kardeşlerine de hiçbir keder ve korku bulunmadığı müjdesinin sevincini duymaktadırlar. Onlar, Allah'tan gelen nimet ve keremin; Allah'ın, mü'minlerin ecrini zayi etmeyeceği müjdesinin sevinci içindedirler."

"Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Bilakis onlar

diridirler, lâkin siz anlayamazsınız.”

Bu öyle bir şehadettir ki üniversitelerin fakültelerinde elde edilmiyor. Okul masalarında da öğrenilmiyor. Bu, savaş meydanlarında, erkeklerin erkeklerle, kahramanların kahramanlarla karşılaştığı meydanlarda kılıçların gölgesi altında elde edilir. İşte oralarda cennetin kapıları çalınır.

Oralarda ahiret nimetlerinden önce insan en mutlu günlerini yaşar. İnsanlar onu korkar zanneder oysa o en güvende olandır. İnsanlar onu fakir zanneder o ise insanların en zenginlerindedir. İnsanlar onu sıkıntılı görürler oysa o insanların en mutlusudur. Çünkü onun damarlarında, içerisine imanın karıştığı bir kan dolaşıyor. Çünkü onun kalbi cennetleri hatırladıkça ritim değiştiriyor. Çünkü onun ruhu Allah’a kavuşacağı günü arzuladıkça pır pır oluyor.

İnsanlar dünya için koşturur dururlar. Nimetleri ve zinetleri için birbirleri ile yarışır. Geçici ve hakikatte değersiz olan çekiciliğine üşüşürler. Nefislerini Allah’a satanlar ise Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şu sözlerini duyunca yücelere gözlerini diktiler:

“Cennette Allah’ın mücahidler için hazırlamış olduğu yüz derece vardır. Her bir derecenin arasındaki mesafe gökyüzü ile yeryüzü arasındaki mesafe gibidir. Allah’tan isteyeceğiniz zaman firdevsi isteyin. Çünkü o; cennetin en yüksek ve en orta yeridir. Onun üzerinde Rahman’ın arşı vardır. Ve cennetin pınarları ondan patlar.”

Onlar bunu duyunca cennetteki dereceler için yarışmaya başladılar. Onlar bu hâldeyken lisan-ı hâlleriniyle dünya ehline şöyle der gibiydiler: *“Ey Kavim! Siz nerdesiniz, ben nerdeyim!”*

Azimle ve himmet ile dalınana daldılar

Ruhları ise ebedi cennetlerde geziyordu

İşte bu yüzden onu satmak bu kadar kolaylaştı

Çünkü Rablerinin rızası daha değerli ve kazançlıydı

Ebu Hureyre (*radıyallahu anhu*) Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in şöyle dediğini rivayet etti:

“İnsanların yaşam bakımından en hayırlısı; atının yularından Allah yolunda tutar ve atın sırtında uçuverir. Dizginine sıkıca tutunup nerede bir feryat veya bir tehlike sesi duysa atını oraya doğru

uçuverir. Ölümü ve öldürmeyi yerinde arar.”

İyi okudunuz mu? *“Ölümü ve öldürmeyi yerinde arar.”* Varsın şu saatten sonra insanlar onun hakkında istediklerini söylesinler; Delirdi... Geleceğini harap etti... Beyni yıkandı... Aşırıya kaçtı... Allah'ın Nebisi onun hayatı için en hayırlı hayat diyor.

Ve sen, ey Allah yolunda cihad eden mücahid! Âlemlerin Rabbi olan Allah'ın, peygamberinin senin için tezkiye ettiği hayatta mutlu ol!

Evet! O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Varsın dinarın ve dirhemini kulları onun yaşadığı hayatı, mültecilik, korku dolu, kaçak ve gençliğin çürütüldüğü bir hayat olarak nitelendirsin. O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Çünkü o bu yolculuğunun başından itibaren ruhu ve cesedi ile Allah'a doğru yol alıyor. O, bu yolculuğun sonunda imanı ve ihlası sebebiyle *“Cennetlerde ve nehir çevresindedirler. Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah)'ın yanında doğruluk makamındadırlar.”*

Ebu Hureyre (*radiyallahu anhu*) Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şöyle dediğini rivayet ediyor:

“Allah (azze ve celle), yalnızca Kendisi yolunda cihad etmek için ve kelamını tasdik etmek için Allah yolunda evinden çıkan kişiye cennete girmek ve onu elde ettiği ecir ve ganimet ile evine döndürme konusunda kefil olmuştur.”

O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Çünkü onun sükûneti ve hareketi itaat ile mamur olmuştur. Peki, bu dünyada Allah'a itaatten daha hayırlı ne vardır?

Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: ***“Allah yolunda cihad eden bir mücahidin misali, mücahid evine dönene kadar orucundan ve kıyamından feragat etmeden Allah'ın ayetleri ile ibadet eden bir kulun misali gibidir.”***

O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Çünkü onun zamanından sadece bir saat vakit, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır. Enes (*radiyallahu anhu*) Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şöyle söylediğini rivayet ediyor: *“Sabahtan öğlene veya öğlenden akşama kadar olan vakitlerde Allah yolunda olmak dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır.”*

O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Çünkü bu yol günahların döküldüğü, bağışlandığı, hataların silindiği ve kulun kendisi ile elem verici

azaptan kurtulduđu bir yoldur:

“Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi? Allah'a ve Rasûlü'ne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır. İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur.”

Ebu Hureyre Allah Rasûlü (sallallahu aleyhi ve sellem)'in şöyle dediğini rivayet etti; **“Sizden birinizin Allah yolunda kıyama durması, evinde kıldığı 70 yıllık namazdan daha hayırlıdır. Sizler Allah'ın sizi bağışlamasını istemiyor musunuz? Allah yolunda savaşın! Kim Allah yolunda deve sağımığı kadar savaşırsa cennete girmesi vacip olmuştur.”**

O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Çünkü o, kendisi ile nefislerin rahatladığı, kederin yok olduğu, sıkıntının giderildiği, cennet kapılarından bir kapının önünde duruyor. Allah Rasûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: *“Allah yolunda cihad edin! Cihad, cennetin kapılarından bir kapıdır. Allah onunla sıkıntıyı ve kederi giderir.”*

O, insanların yaşam bakımından en hayırlısıdır. Çünkü onun elindeki kılıç cennetin anahtarıdır. Nitekim hadiste şöyle varid olmuştur: **“Muhakkak ki kılıçlar cennetin anahtarlarıdır.”** Aynı zamanda cennetin kapıları da bu kılıçların gölgesi altındadır. Ve bu kılıçların parıltıları ondan fitneyi def eder ve ona emanı temin eder. Nesai'nin Sünen'inde şöyle rivayet edilir: *“Bir adam Allah Rasûlü'ne geldi ve şöyle söyledi: ‘Ey Allah'ın Rasûlü! Mü'minlerin kabirlerinde fitneye düşürülürken şehidlerin bundan müstesna tutulması da ne demek oluyor?’* Allah Rasûlü, **“Onların başlarındaki kılıçların parıltısı onlara fitne olarak yeter.”**

Ey nefsinin ucuz bir şekilde peşin olarak satan!

Ne yaptığını bilmiyor gibisin, hayır! Sonra bileceksin!

Eğer gerçekten bilmiyorsan bu bir musibettir

Eğer bile bile bunu yapıyorsan musibet çok çok daha vahimdir

Allah Rasûlü (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle söylememiş miydi: **“Nefsimi elinde bulundurana yemin ederim ki, ben Allah yolunda öldürülmeyi, sonra diriltilip sonra tekrar öldürülmeyi sonra yine diriltilip sonra tekrar öldürülmeyi sonra yine diriltilip sonra tekrar öldürülmeyi isterdim.”**

Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle söylememiş miydi: **“Allah yolunda öldürülmem, bana bütün evlerde ve çadırda yaşayanların benim olmasından daha sevgilidir.”**

Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*) Uhud ashabını hatırladığı zaman şöyle söylediler: **“Hayır vallahi! Ben de ashabım Uhud Dağı'nın eteklerinde arkadan vurulurken onlarla beraber olmak isterdim.”**

Bizlere ne oluyor da gelmiş ve geçmiş tüm günahları bağışlanmış olan peygamberin temenni ettiği bir ölümden çekiniyoruz. Hayır! Ne oluyor da hikmet elbisesini kuşandığını zannedenler nefislerini Allah'a satmış olan yiğitleri sefihlikle suçluyor. Nitekim olan malı sahibine sattılar, sözlerini tuttular, bu ticaretle müjdelendiler ve Allah'ın yanındakilerinin daha kalıcı ve daha hayırlı olduğu konusunda yakine ulaştılar.

Rabblarının şu sözleri onlara tehlikeleri süsledi, sıkıntıları hafifletti ve onların kalplerini harekete geçirdi: **“Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden cennet karşılığında canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler. Bu Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu hâlde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur.”**

Mahlûkatın hepsi geri kaldılar ve habibin etbası sebat gösterdi ve tabi oldular. Sonra iddia ettikleri şeyde sadakat sahibi olduklarının ispatı istendi: **“Allah yolunda cihad ederler ve kınayanların kınamasından korkmazlar”**. Kendilerinden bu tezkiye istenince tabilerin ekseriyeti geri durdular ve mücahidler ayaklandı. Sonra onlara denildi ki: **“Bakın, sevenlerin canları ve malları onlara ait değildir. Gelin cennet karşılığında bu ticarete girin.”** Sevenler satın alacak kişinin yüceliğini, karşılığında verecekleri şeyin değerini ve ticarete referans olanların celaletini görünce anladılar ki ticaretin sonunda alacakları malın değeri çok başka, böylece ellerindeki malı ucuz bir fiyata başka piyasalarda satmayı sefalet olarak gördüler ve razı olarak ve kendileri için hiçbir olası seçenek sunmadan Rıdvan bey'atını gerçekleştirdiler. Ve şöyle söylediler: **“Vallahi! Bu ticareti ne bozarız ne de bozdururuz.”** Ne zaman ki ticaret bitti, mallar sahibine teslim edildi, sevenlere şöyle söylendi: **“Mallarınızı size çok daha değerli ve yanında kat kat değerli şeylerle beraber geri iade edeceğiz.”**

“Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler. Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile

sevinçli bir hâlde Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar.”

İşte bunu idrak edenler bunun için kolları sıvayıp sefere çıktı ve istediklerini elde ettiler. Bu dünyadan hak ehlinin vedalarıyla ayrıldılar. Ahiret âlemine girdiler ve mele-i âlâ'da karşılandılar ve müjdelendiler: ***“(Onlar,) meleklerin, "Size selam olsun. Yapmış olduğunuz iyi işlere karşılık cennete girin" diyerek tertemiz olarak canlarını aldıkları kimselerdir.”***

Ölümün sarhoşluğunu yaşamadılar. Canları bedenlerinden ayrılırken inleyerek ah etmediler. Aksine, dünyaya yeniden dönüp 10 kere daha tekrardan dünyadan şehadet kapısından geçerek ayrılmayı temenni ettiler. Ebu Hureyre Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şöyle dediğini rivayet etmiştir: ***“Şehidin duyduğu ölüm acısı, herhangi birinizin duyduğu çimdik acısı kadardır.”***

Enes (*radiyallahu anhu*). Allah Rasûlü (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şöyle söylediğini rivayet etmiştir: ***“Yeryüzündeki her şeye sahip olsa da şehid dışında cennete giren hiç kimse tekrar dünyaya dönmek istemez.”***

Gördüğü hürmetten dolayı dünyaya dönmek ve 10 kere daha öldürülmek ister. O ne büyük keramet ve ne yüce makamdır! Öyleyse ona hazırlanan nerede? Onu isteme hususunda dürüstler nerede? Yolunu tutmada ciddi olanlar nerede? Fırsatını değerlendirenler nerede? Biz onu istiyoruz, biz onu istiyoruz, diyerek kabilelerine yetişenler nerede? Cihad sahaları kapılarını açtı. Senin ve genişliği yerler ve gökler kadar olan cennetler arasında onların (*kâfirlerin*) seni öldürmesinden başka hiçbir şey yok. O vakit Allah'ın izniyle Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salih kişilerle beraber o cennetlerin ehlinden olursun. Ki bunlar ne güzel arkadaştır! Çok geçmeden hak kafilesine yetiş. Kendini cesaret kümeleri için hazırla. Rahman'ın askerlerinden olmak için dünya bağlarını kalbinden kopar. Bugün bulduğunu yarın bulamayabilirsin. Gevşek davranan niceleri, pişmanlığın fayda vermediği bir vakitte pişmanlıktan parmaklarını ısırdı.

Dürüst mücahidlere, Allah'ın kendilerine verdiği ödül ve kendilerini başarılı kıldığı şey kutlu olsun. Öne geçen şehidlere müjdeler olsun. Öyle ki Allah kendilerini seçti, keremi ve lütfu ile kabul etti. Allah, pek büyük lütf sahibidir.

Mevla'nın davetçisine cevap verdiler

Ve hafif olarak harekete geçtiler.

Beklemeye takatleri kalmadı

*İki güzellikten birini Őiar edindiler
Zaten hr olanlar savaŐta kaŐmayı reddeder
Cenneti umanlar öldürülmeyi ya da Zafer kazanmayı önemsemezler
Yurdu cennet olanlara Tuba!*

Sonra Tuba! Sonra Tuba!

İnsanlar lmn utanŐ verici olduğunu sanıyor

Oysa asıl ayıp alŐakŐa yaŐamaktır

Böylece kahramanların kıssaları birbirini izler

Aydınlanmak isteyenler iÇin Őanları kalır

*Acaba kendileri hakkında "Onlar haddi aŐtılar, KötülüĐü hak ediyorlar"
diyenler utanmaz mı?*

*Acaba kendileri hakkında "Onlar daha delikanlı, daha kŐkler" diyenler
utanmaz mı?*

*Acaba kendileri hakkında "kararlılığı ve aĐırbaŐlılıĐı kaybettiler" diyenler
utanmaz mı?*

*Acaba kendileri hakkında "SavaŐa daldılar kendilerini kandırdılar" diyenler
utanmaz mı?*

*Acaba kendileri hakkında "Yoldan saptıkları gibi kaybolup gittiler" diyenler
utanmaz mı?*

Oysa ne kayboldular ne de saptılar

Sadece dinde alŐaklıĐı kabul etmediler

Bizim iÇin Rahman'ın katında bir gün var ki

O günde Őüphe duyanlara düŐmanlık faslı vardır

Allah'ım, bizi hak yola ilet ve sabretmeyi bize nasip et!

ncesinde ve sonrasında Allah'a hamdolsun. Önderimiz Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'e, ailesine ve ashabına salt ve selam olsun.

*Tercüme: **Ebu Mervan el-Halili***